

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்
முதன்மை ஆசிரியர்
முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஐங்குறுநாறு 'சிறுவெண் காக்கைப் பத்து' பாடல்களில் எடுத்துரைப்புச்
சிறப்புகள் மற்றும் நுட்பங்கள்
முனைவர் நா.ஜானகிராமன்¹, முனைவர் பெ.தனலட்சுமி²

குறுந்தொகையை தழுவிய இக்கால படைப்புகளில் இலக்கியநயம்
மெ.பேபி நிஷாந்தினி

பட்டினப்பாலையில் பழந்தமிழரின் கடற்பயணத்தில் மரக்கலங்கள்
ப.ராம்குமார்

புறநானூற்றில் உயிரியல் செய்திகள்
எம்ஜிராமச்சந்திரன். வெ

புறநானூற்றில் தமிழர் பண்பாடு
திருமதி கா.சுகன்யா,

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இல்லறத்தில் தாயின் பங்களிப்பு
இரா.சினேகலதா

திருக்குறளில் உழவும் உண்மைநிலையும்
முனைவர் இரா.ஜெய்சங்கர்

திருக்குறளில் மருத்துவச் செய்திகள்
முனைவர் சல்மா மஹஜபீன் த. மு

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குறத்தியின் குறிசொல்லும் பான்மை
க.நித்தியா

அமிராமி அந்தாதி - ஒரு பார்வை
சா.கஸ்தூரி

வேட்டுவர்களின் பண்பாட்டு சார்ந்த மரபுகள் — சிலப்பதிகாரம்
முனைவர் த. சுபஜா

வைணவ உரைச் சக்ரவர்த்தி பெரியவாச்சான் பிள்ளை
முனைவர்ப.தனஞ்செயன்

தெய்வங்களும் கோவில்களும்
அ.அறிவுக்கொடி

பெரும்பண்ணையூர், சிமிழி, புதுக்குடி கிராம மக்களின் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில்
மக்கட்பேறு சடங்கும் பின்புலம்
க.கார்த்திகா

அட்டைப்படி உதவி

இணையம்

நன்றி

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களில் சமுதாயச் சிந்தனைகள்
முனைவர். க.விமலா

திருக்குர்ஆன் கூறும் மாந்தர் ஒழுக்கங்கள்
அ.ஷமீலா பேகம்

ஜோடி குருஸின் யாத்திரை புதினத்தில் சிறுவனின் தேடல்கள்: கத்தோலிக்கம்
மற்றும் நூர்வீக நம்பிக்கைகளின் புரிதல்கள்
முனைவர் தா. இரா.ஹெப்சிபா பியூலா சுகந்தி

கூகை புதினத்தில் கையாளப்பட்டுள்ள உத்தி முறைகள்
இரா.ராஜேஷ் குமார்

எஸ்.இராமகிருஷ்ணனின் மூன்று அற்புதங்கள் சிறுகதையில் தெக்கனின் பாத்திரம்யடையு
ஜெ.சர்மிளா

தோட்டியின் மகன் நாவலில் மக்களின் உணர்வுகளும் யோராட்டங்களும் முனைவர்
வ.மீனாட்சி

கூளமாதாரி புதினத்தில் தலித்தியம்
வீ. சவிதா

வெளவால் தேசத்தில் இயற்கை சூழல்
மு.ஹரிதேவி

சோ. தர்மனின் சூல் நாவலில் பழுவெழுகள்
மு.கோமதி

சோ. தர்மனின் 'சூல்' நாவலில் உவமைகள்
இ.ராபர்ட் கென்னடி

மலையகத்தமிழரும் அகதி வாழ்வும்
வேளாங்கன்னி.ஏ

அண்மைய நாவல்களில் மீனவர்களின் பண்பாட்டியல்
முனைவர் ந. இரத்தினக்குமார்

கே.மி கறுப்பனின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்
தனிஜா த. பெ

யொதிகைமலையின் ஆயண்டிரன்
முனைவர் த. முத்துலட்சுமி

பாண்டிய நாட்டுத் துறைமுகங்கள்
கி.தமிழரசி

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வியலில் மலர்ப் பயன்பாடு ஒரு பார்வை
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

வாய்மொழிப் பாடல்களில் பஞ்சகாலக் குறிப்புகள்
ம.கலைச்செல்வன்

இலக்கியங்களும் பசிப்பிணியும்
முனைவர் ப. மணிகண்டன்

அறிவியல் நுட்பங்களும் இலக்கிய செழுமையும்
முனைவர் அ.புஷ்பா

கணிதித்தமிழ் வளர்ச்சியில் இணைய நூலகங்கள்
கு.நிவேதா

மொழி வளர்ச்சியில் ஊடகத்தின் பங்கு
முனைவர் ஈ. இசக்கியம்மாள்

1.The Predicament of Women in Patriarchal Society in Anita Nair's The Better Man
K. Nesapriya

திரைப்படக் கதைசொல்லலும் சமூகத் தாக்கமும்: அசுரன் திரைப்படம்.
(திரைப்படக் கோட்பாடுகள், தொழில்நுட்ப அழகியல் மற்றும் பார்வையாளர் வரவேற்பு)
திரு. விசுமாப்போடி சசிகரன்

பாலக்காடு மாவட்டத்தில் சூமை தாங்கி
முனைவர் வே.இரவி

கீழடி அகழாய்வு - தமிழரின் தொன்மையான வரலாற்று பின்புலம்
முனைவர் அ. மதலேன்

சம்புவராயர் கல்வெட்டுகளில் அறியலாகும் நாளும் ஊரும்
முனைவர்அ. அமுல்ராஜ்

பரதநாட்டியத்தில் நால்வகை விருத்தியின் வகியங்கு
கலாநிதி தாஷாயினி பரமதேவன்

அட்டைப்படம் உதவி

இணையம்

நன்றி

தமிழ்

A look at the use of flowers in the lifestyle of ancient Tamils

Dr Priyakrishnan | Orcid ID:<https://orcid.org/0009-0005-1909-0522>

Abstract:

Since the beginning of time, man has lived in harmony with nature. This habit of living with nature has been a trait that has continued for thousands of years. The purpose of this article is to study the flowers that played an important role in the life of ancient Tamils.

Keywords: Flowers, ancient Tamils, , Worship, Home, war

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வியலில் மலர்ப் பயன்பாடு ஒரு பார்வை

முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன், Orcid ID:<https://orcid.org/0009-0005-1909-0522>

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் வாழ்வியலைக் கொண்டவனாகத் திகழ்கின்றான். இயற்கையோடு வாழும் இத்தன்மை பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தொடரும் பண்பாகும். பழந்தமிழர்களின் வாழ்வியலில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் மலர்களைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: மலர்கள், பழந்தமிழர்கள், வழிபாடு, இல்லறம், போர்

முன்னுரை:

பல்லாயிரக்கணக்கான மலர்கள் உலகெங்கும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் தனித்துவமான மலர்கள் உண்டு. அந்தந்த நாட்டின் சிறந்த மலரை தேசிய மலராக அந்தந்த நாடுகள் அறிவித்து இயற்கைக்கு மரியாதை செய்திருக்கின்றன. அவ்வாறாகவே இந்தியாவின் தேசிய மலர் தாமரையாகவும், தமிழ்நாட்டின் தேசிய மலர் செங்காந்தள் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. உலகின் மிகப்பெரிய மலராக ரிப்லேசியா ஆர்னால்டியும் (*Rafflesia Arnoldii*) மிகச்சிறிய பூவாக வோல்பியா அரிமுழா (*wolffia Arrhiza*) தமிழர்கள் தாவரங்களை அதனதன் பயன் கருதியும் நிலத்தின் அடிப்படையிலும் பாகுபாடு செய்தனர். தமிழகத்தின் மிகப் பெரியபூவாகக் கருதப்படுவது பெருந்தண் சண்பகமும் சின்னச்சிறிய பூவாக நெற்பூவும் கருதப்படுகின்றது. தமிழகத்தை பொறுத்தவரை மணம்வீசும் வண்ண மலர்களுக்கே சிறப்பும் பெருமையும் உண்டு. இதனை, 'நாற்ற மிலாத மலரி னழகின்னா' (இன்னா:7) என்றும், 'நறிய

மலர்பெரிது நாறாமை யின்னா (இன்னா:37) என்றும் இன்னாநாற்பது கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

பூவின் பருவங்கள்:

பழந்தமிழர் பூவின் உறுப்புகளுக்கும், மலரும் நிலைகளுக்கும் பல்வேறு பெயர்களை வைத்து அழைத்தனர். ஒரு பூவின் படிப்படியான வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு பெயர் சூட்டினர். அதாவது பூவின் தொடக்க நிலை முதல் அலர்ந்து விரிந்து உதிரும் நிலை வரை ஏழுப் பருவங்களாகப் பகுத்தனர். **நனை, அரும்பு, முகை, போது, மலர், அலர், வீ** ஆகியன பூவின் வெவ்வேறு நிலைகளைச் சுட்டுவன. சிறிதே பசுமை தோன்றிய நிலைக்கு நனை என்றும், பசிய இதழிடைச் சிற்றரும்பு நிலை அரும்பு என்றும், அரும்பு வளர்ந்து திரண்டு காணப்படும் நிலை முகை என்றும், முகையின் பிணிப்பு நெகிழும் தன்மை உடையது போது என்றும், இதழ் விரியும் நிலை மலர் என்றும் அழைக்கப்படும். நனை, அரும்பு என்னும் வளர்ச்சி நிலை சில நாட்கள் நடைபெறும் என்றும், முகையென்பது சில மணிநேர அளவினது என்றும், முகைக்கும் மலருக்கும் இடைப்பட்ட போது நிலை சில மணித்துளிகளே நீடிப்பதாகும். இக்கால வழக்கில் இந்த ஏழு பருவங்களையும் பூ என்றே அழைக்கும் வழக்கமாகிவிட்டது. பூக்கள் பூக்கும் தாவரங்களைக் கொண்டு பழந்தமிழர் கோட்டுப்பூ , கொடிப்பூ , நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்று நான்காகப் பகுத்துள்ளனர். **கோட்டுப்பூ** என்பது உயர்ந்த மரங்களிலும் குறுமரங்களிலும் பூக்கும் மலர்களைக் கோட்டுப்பூ என்பர். **கொடிப்பூ** என்பது தரைமீதும், மற்ற பற்றுக்கோடுகளில் சார்ந்து வளரும் கொடிகளில் பூக்கும் மலர்கள் கொடிப்பூ எனப்படும். **நீர்ப்பூ** என்பது நீருள் வேருன்றி வளரும் தாவரங்களின் மலர்கள் நீர்ப்பூ எனப்படும். **நிலப்பூ** என்பது மேற்கண்ட மூன்றிலும் சேராத ஏனைய செடி, புல் வகைகளில் பூக்கும் மலர்கள் நிலப்பூ எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, அகத்தி என்ற மலர் கோட்டுப்பூ எனப்படுவது. வெண்மலராகத் திகழ்வது. இதனைத் தலையில் சூடமாட்டார்கள். இதற்கென்று தனி மணமில்லை. இதனை , புகழ் வாகை என்று குறிப்பிடுவார் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

புகழா வாகைப் பூவின் அன்ன,

வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பார்த்திருக்கும் (பெரும்பாண்:109-110)

என்ற அடிகளால் அறியமுடிகின்றது.

அடும்பு என்பது கடற்கரையிலுள்ள மணலில் படரும் கொடி வகையைச் சார்ந்தது. இளமகளிர் விளையாட்டிற்கும் தலையில் சூடி மகிழ்வதற்கும் பயன்படுத்துவர். கடற்கரை நிலம் சார்ந்த பாடலுக்கு அழகு தரும் வகையில் ஆங்காங்கே புலவர்கள் பயன்படுத்துவர்.

இருங்கழி பொருத ஈர வெண்மணல்

மாக் கொடி அடும்பின் மா இதழ் அலரி

கூந்தல் மகளிர் கோதைக் கூட்டும் (நற்: 145: 1-3)

என்றும்,

மான் அடி அன்ன கவட்டு இலை அடும்பின்

தார் மணி அன்ன ஒண் பூக் கொழுதி,

ஒண் தொடி மகளிர் வண்டல் அயரும், (243:1-3)

என்ற அடிகளால் அறியமுடிகின்றது

கல்லகாரம் எனப்படும் நீர்ப்பூ தலையில் சூடப்படும். சுனைப்பூக்களில் சிவப்பும் நிறமும் கொண்ட மலர்களை கல்லகாரம் என்றும் குளிரி என்றும் அழைப்பர். இதனை, 'கல்லகாரப் பூவாற் கண்ணி தொடுத்தானை' என்று பரிபாடல் குறிப்பிடுகிறது.

திணைசார் மலர்கள்:

சங்க இலக்கியத்தில் 138 மலர்களின் பெயர்கள் பதிவாயிருக்கின்றன. கபிலர் ஒரு பாடலில் 99 மலர்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் மலர்கள் மீதான ஈடுபாட்டையும் இயற்கையைப் பாதுகாக்கும் தன்மையினையும் உணர்த்துவதாக அமைகின்றது. சங்கப்பாடல்களில் ஒரு பூவுக்குப் பல பெயர்களை சங்க புலவர்கள் பயன்படுத்தியவிதம் அன்றைய மக்களின் பூக்களின் நுண்ணறிவை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. காலந்தோறும் மலர்களுக்குப் புதுப்பெயர்களும் மாற்றுப் பெயர்களும் உண்டு. ஒரு பூவிற்கே பல பெயர்கள் இருப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகக் தாமரை மலருக்குக் கமலம் பங்கயம், பதுமம், வனசம், அம்போருகம், அம்புயம்,, அரவிந்தம், சரோருகம், நளினம், நீரசம், முண்டகம், முளரி என்று பலப் பெயர்கள் உள்ளன. இலக்கியங்களில் மலர்கள் கருப்பொருள்களில் ஒன்றாக இடம்பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய மலர்களாகக் குறிஞ்சிப்பூ, காந்தள் பூ, வேங்கைப்பூ, குறிஞ்சிக்கும், குரவம் பூ, மரவம் பூ பாலைக்கும், முல்லை, பிடவம், தோன்றி முல்லைக்கும், தாமரை, குவளை மருதத்திற்கும், நெய்தல், தாழை நெய்தலுக்கு உரியதாகும்.

மக்கள் வாழ்வியலில் மலர்கள் பயன்பாடு:

பழந்தமிழர் மலர்களை வழிபாடு, வாழ்த்து, விரிச்சிகேட்டல், உண்டி, உடை, உடலோம்பல், ஒப்பனை, மருத்துவம், காலம் அறிவித்தல், இனம் காட்டுதல், கடமையைச் சுட்டுதல், வெற்றிச்சின்னங்கள் போன்ற பலவகைகளில் மலர்களைப் பயன்படுத்தினர், பூக்களைத் தொடுத்து

பயன்படுத்தும் வகையைக் கொண்டு கண்ணி, தார் என்று பல்வேறுப் பெயர்களைப் பயன்படுத்தினர். பருவக்காலத்திற்கேற்ப மலர் சூடுதல் பண்டைய தமிழரின் வழக்கம். தனி முல்லைக் கண்ணியைக் கன்னியர் சூடுதல் வழக்கமில்லை என்பதும், மனைவிக்கும் முல்லைக்கும் உள்ள ஒப்பற்ற தொடர்பும், முல்லையைத் தவிர ஏனைய மலர்களைக் கன்னியர் சூடுதல் மரபு என்பதும் தெளிவாக சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

வழிபாட்டில் மலர்கள்:

வெவ்வேறு காலத்தில் மலர்கின்ற மலர்கள் இறைவழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. சிறப்புடைய மலர்கள் கிட்டாத போது எவ்வகைப் பூவும் வழிப்பாட்டுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்கிறார் கபிலர்.

சேயிழை பெறுகுவை வாள் நுதல் விறலி,

தடவு வாய்க் கலித்த மா இதழ்க் குவளை

வண்டு படு புது மலர்த் தண் சிதர் கலாவப்,(புறம்: 143:1-3)

வழிபடும் களம் பூக்களால் அணி செய்யப்படும் என்பதை,

களம் நன்கு இழைத்து, கண்ணி சூட்டி,

வள நகர் சிலம்பப் பாடி, பலி கொடுத்து,

உருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய், 10

முருகு ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு நடுநாள் (அகம்:22:8-10)

என்றும்,

திணி நிலைக் கடம்பின் திரள் அரை வளைஇய

துணையறை மாலையின், கை பிணி விடேளம்,(குறிஞ்சி: 176-177)

வையைப் புது வெள்ளம் வரும்போதும் வழிபாட்டில் மலர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. நடுகல் வழிபாட்டில் மயிற்பீலி அணிவித்து மலர்கள் தூவி வழிபடுவது வழக்கமான ஒன்று. இவைத் தவிர, அரசனுக்குரிய முரசு, வாள், வேல், கொடி, குடை முதலியவையும் வழிப்பாட்டுக்குரியதாகவும் மலர்கள் தூவி மரியாதை செய்ததாகவும் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறியலாம். இசைக்கருவியான யாழ்க்கும் மலர் அணிவிக்கப்படுவது பழந்தமிழரின் மரபாகும்.

வாழ்த்து மங்கலம்:

மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் வாழ்த்தும் போது மலர்களைத் தூவி வாழ்த்துவது மரபு.இன்றும் தொடரும் பண்பாட்டி எச்சமாகும். இதனை,

நீரொடு சொரிந்த ஈர் இதழ் அலரி

பல் இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க,

வதுவை நல் மணம் கழிந்த பின்றை,(அகம்:15-17)

என்பதால் அறியலாம். வதுவை நேரத்தில் மணமகளுக்கு அறுகின் கிழங்குடன் மலர் கலந்து தொடுத்த மாலை அணிவித்தலை,

மென் பூ வாகைப் புன் புறக் கவட்டிலை,

பழங் கன்று கறித்த பயம்பு அமல் அறுகைத்

தழங்குகுரல் வானின் தலைப்பெயற்கு ஈன்ற

மண்ணு மணி அன்ன மாஇதழ்ப் பாவைத்

தண் நறு முகையொடு வெண் நூல் சூட்டி,(அகம்: 136: 10-14)

என்ற அடிகளால் வாகைமரத்தின் தளிர்களையும், அறுகம்புல்லின் கிழங்கையும், மல்லிகை மொட்டுகளையும் சேர்த்து நூலில் கட்டிய மாலையைத் தலைவன் தலைவிக்குச் சூடுவான் என்று பண்டைய திருமணத்தை பற்றி குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறியலாம்.

உடை:

பழந்தமிழர் தழையாடை என்னும் மலர்களால் ஆன உடையினை விரும்பி அணிந்தனர். எளிதில் சுருங்கி விடாத மலர்களான குவளை, ஆம்பல், நெய்தல் முதலிய நீர்ப்பூக்களால் தழையாடை செய்து அணிந்தனர். இதனைத் தொடுப்பதற்கு வயலைக் கொடியை பயன்படுத்தினர். தழையாடை பண்டைக்காலத்தில் மிகுதியாக பயன்படுத்தப்பட்டதாக சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. விழாக்காலம் கொள்ளும் இளமகளிர் தழையாடையை விரும்பி அணிந்தனர் என்றும் மணையறத்துகுரிய கடமைப் பொறுப்பின்றி சோலையில் விளையாடும் இளமகளிர் தழை எனப்படும் உடையைத் தாமே புனைந்து மகிழ்வர் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

மனை நகு வயலை மரன் இவர் கொழுங் கொடி

அரி மலர் ஆம்பலொடு ஆர்தழை தைஇ,

விழவு ஆடு மகளிரோடு தழுவ அணிப் பொலிந்து, (அகம்: 176:13- 15)

இவைத் தவிர,

அம் சில் ஓதி, அசை இயல், கொடிச்சி

திருந்து இழை அல்குற்குப் பெருந் தழை உதவிச்சுறுந்: 214:4-5)

என்றும்,

கானல் ஞாழல் கவின்பெறு தழை —ஐங்:191:3)

என்றும்,

ஐதக லல்குல் தழையணிக் கூட்டும்

கழை நொச்சி (அகம்273:16-17)

மற்றும்

கருங் குரல் நொச்சிக் கண் ஆர் குருஉத் தழை,

மெல் இழை மகளிர் ஐது அகல் அல்குல்லம்,(புறம்: 271:2-அ3)

என்றும்,

ஐது அகல் அல்குல் கவின் பெறப் புணைந்த (புறம்: 390:6)

மேற்கண்ட வரிகளால் அசோகு, ஞாழல், வேங்கை, நொச்சி போன்றவற்றின் இலைக்கொத்துகளைத் தழை உடையாக பயன்படுத்தப்பட்டதையும் அறியமுடிகின்றது.

பொதுமகளிர் தன்னுடைய வண்ணமும் வனப்பும் மணமும் திகழ தழையாடை அணிந்து செல்வராம். பொதுமகளிர் விழாக்காலம் பூண்டு தெருவில் செல்லும்போது பெரும்பாலும் தழையுடையை அணிவாராம். செம்பொன்னால் செய்த சிறந்த அணிகலன்களை அணிந்த பரத்தை, நீரில் வளர்ந்த வெண்ணிறமான ஆம்பலின் அழகிய நிறம் மாறுபட்ட முதிர்ந்த தழைகளால் தைக்கப்பட்ட தழையுடை, அவளின் தேமலை உடைய தொடையில் முறையே மாறி மாறி அசைய, அவ்விடத்திலே தலைவனைக் காணும் பொருட்டு வருவாளாம். பூவாடையைக் கணுக்கால் வரையில் தாழ உடுத்தி மெல்ல இயங்குதல் பரத்தையர் வழக்கம் என்பதை,

அயவெள் ளாம்பல் அம்பகை நெறித்தழை

தித்திக் குறங்கின் ஊழ்மா றலைப்ப

வருமே சேயிழை யந்திற் (குறுந்: 293:5-7)

கொழுநற் காணிய அளியேன் யானே.

மேற்கண்ட வரிகள் சுட்டுகின்றது.

விரிச்சி கேட்டல்:

இறைவனை வழிப்பட்டு நற்சொல்லைக் கேட்டு நடக்கும் பழக்கம் விரிச்சி கேட்டல் என்று இலக்கியங்கள் பகிருகின்றன. நெல்லையும் மலரையும் தூவித் தலைவன் வரவு குறித்து விரிச்சி கேட்டலை,

அருங்கடி மூதார் மருங்கில் போகி,

யாழ் இசை இன வண்டு ஆர்ப்ப, நெல்லொடு

நாழி கொண்ட நறு வீ முல்லை

அரும்பு அவிழ் அலரி தூய்க் கைதொழுது,

பெரு முது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச் (முல்லை: 7-10)

என்ற அடிகளால் நாழியில் நெல்லுடன் கொண்ட நறுமணமான மலர்களையுடைய முல்லைக் கொடியின் அரும்புகளில் புதிதாக மலரும் பூக்களைச் சிதறி, கடவுளைக் கையாலே தொழுது, வயதில் முதிர்ந்த பெண்கள் நற்சொல்லுக்காகக் காத்து நின்றனர் என்பதால் விரிச்சிக் கேட்டலின் போது மலர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை அறியலாம்.

போரில் பெரும்புண்பட்ட வீரனின் அவலத்தை கண்டு மனம் கலங்கி முதுபெண்டிர் விரிச்சிக் கேட்டலை.

நெல் நீர் எறிந்து விரிச்சி ஓர்க்கும்

செம் முது பெண்டின் சொல்லும் நிரம்பா(புறம்: 280:6-7)

என்ற அடிகளால் அறியலாம்.

தாரும் கண்ணியும்:

இளையோரும் மகளிரும் பல வகையிலும் தொடுத்தமைத்த மலர் மாலைகளை அரசரும் செல்வப்பெருமக்களும் மார்புக்கு அணியென அணிந்து மகிழ்ந்தனர். ஆடவர் மார்பில் அணியப்படும் பெரியமாலைக்குத் தார் என்று பெயர். இதனை, “தார் மாலை மார்ப ”(தண்டி: பக்:13,சைவ சித்தாந்தக் கழக வெளியீடு, அப்பர் அச்சகம், சென்னை ,1969)

தாரும் கண்ணியும் அணியும் தகுதி குற்றேவல் மக்கட்கு இல்லை என்று தெரிகின்றது.
உரிமையுடன் வாழும் தகுதியும் மாட்சியும் உடையவரே இவற்றைச் சூடுதல் மரபு என்பதை,
தாரும் முடியும் நேர்வன பிறவும்

தெரியகொள் செங்கோல் அரசர்க்குரிய (தொல்: 1571)

என்றும்,

கண்ணியும் தாரும் எண்ணினர் ஆண்டே (தொல்: 1580)

என்றும்,

வேந்துவிடு தொழிலின் படையும் கண்ணியும்

வாய்ந்தன ரென்ப அவர்பெறும் பொருளே (தொல்: 1582)

என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

அதேபோல் அரசனுக்கு ஏவல் புரியும் வீரை, அமைச்சர் ஆகியோரும் கண்ணி அணிதற்குரியர் என்பதை,

வில்லும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்

தாரும் ஆரமும் தேரும் வாளும்

மன்பெறு மரபின் ஏனோரு முரியர் (தொல்: 1083)

என்பதால் அறியலாம்.

புறத்திணைகளில் மலர்கள்:

பழந்தமிழர்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் ,நெய்தல் ,பாலை ஆகிய அகத்திணைக்குப் புறமாக அமையும் திணைகளுக்கு மலர்ப்பெயர்களையே சூட்டினர். வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழந்தை, தும்பை, வாகை ஆகிய மலர்கள் சூடி வீரர்கள் போரிடுவது மூலம் போரிலும் பூக்கள் சூடும் வழக்கத்தை காணமுடிகின்றது.

அரசனும் வீரர்களும் சூடும் மலர்கள்:

அரசனுக்குரிய மாலையாக, சேரனுக்கு பனம் பூமாலையும், பாண்டியனுக்கு வேம்பு மாலையும், சோழனுக்கு ஆத்தி மாலையும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணெ உள்ள வெள்ளையான பூத்தொகுதியையும் வெட்சி மலரையும் வேங்கைப் பூவுடனே சேர மன்னர்கள் சூடிக் கொள்வர். இதனை,

”வட்கர் போகிய வளர் இளம் போந்தை

உச்சிக் கொண்ட ஊசி வெண் தோட்டு,

வெட்சி மா மலர், வேங்கையொடு விரைஇ,

சுரி இரும் பித்தை பொலியச் சூடி.” (புறம்: 100:3-6) என வரும் அடிகளால் அறியலாம்.

பாண்டியன் தலையாலாங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் இளமையில் தன் சென்னியில் வேப்பந் தளிரை உழிஞைக் கொடியோடு சூடிப் பேராற்றலுடன் தன் நாட்டைப் பாதுகாக்க முயன்றுள்ளன. இதனை,

“கிண்கிணி களைந்தகால் ஒண்கழல் தொட்டுக்

குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பின் ஒண்தளிர்

நெடுங்கொடி உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து

குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி

நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி பொலிய நின்றோன்

யார்கொல் வாழ்கஅவன் கண்ணி தார்பூண்டு” (புறம்:77)

என்ற பாடலால் அறியலாம்.

அதேபோல் மக்களுள் சில குலப்பிரிவினருக்கு அடையாள மாலை இருந்திருக்கின்றது. அந்தணர்க்குரிய அடையாள மாலை தாமரை என்றும், வேளாளர் குலத்திற்குரிய மாலை செங்குவளை மலர் மாலை என்றும் பின்வரும் பாடல் சுட்டுகின்றது.

மடல் சூழ்ந்த செங்குவளை மாலையணி திண்டோள்

வலத்தனை நிலத்தனைவரும்

வாயார வாழ்த்துகுன் றத்தா ருதித்த பெரு(சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்:காப்புப் பருவம் 9)

என்பதால் அறியமுடிகின்றது.

வெற்றியைக் குறிக்க வாகைப்பூச் சூடுவது மரபு. வெற்றி மாலையாக முல்லைப் பூமாலையையும் சூடும் வழக்கத்தை ,

தன்னிழலோர் எல்லோர்க்கும் தண்கதிராம் தற்சேரா

வெந்நிழலோர் எல்லோர்க்கும் வெங்கதிராம் — இன்னிழில்வேல்

மூவா விழுப்புக்கழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன்

கோவாய் உயர்த்த குடை (புறப்பொருள் வெண்:222)

என்பதால் அரசர்கள் வாகைக்கு நிகராக முல்லை மலரையும் சூடி மகிழ்ந்தனர் என்றுத் தெரிகின்றது.

அரசர்கள் தமக்குரிய அடையாளப் பூவோடு புறத்திணைப் பூக்களையும் விரவித் தொடுத்துத் தாம் சூடிக் கொள்ளுதலும் தன்னுடைய வீரர்களுக்குச் சூட்டுதலும் அந்நாளைய மரபு. அவ்வகையில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பைப்பூவுடன் பனம்பூவினைச் செருகிச் சினத்துடன் விளங்கும் சேரவீரரைப் பற்றிப் புறநானூறு,

“பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை

மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச் :

சினமாந்தர் ..(புறம்:22) என்று குறிப்பிடுகின்றது.

“வெண்டோட் டசைத்த வெண்பூங் குவளையர்

வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்” (பதிற்: 58)

என்ற அடிகள், வெள்ளிய பனத்தோட்டின்கண் பொலிவுடன் குவளைப் பூவைச் சூடியவராய் விழுப்புண் வடுவுடைய மேனியராய்க் காட்சியளித்தனர் என்கிறது .

முடிவுரை:

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வியலில், மலர்கள் பெரும் பங்கு வகிகின்றன என்ற மேற்கண்ட அகம், புறம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. சங்க கால புலவர்கள் தங்களது பாடல்களில் உவமைகளாகவோ வாழ்வியலாகவோ பல இடங்களில் பல்வேறு மலர்களைப் பற்றி விவரித்துப் பாடியிருக்கிறார்கள். இன்றளவும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மலர்களின் பயன்பாடு அதிகரித்து வருவதோடு வாழ்வியலின் ஒரு அங்கமாக விளங்கி வருகிறது என்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இயற்கையை நேசிப்போம்..! இயற்கையைப் பாதுகாப்போம்..!

துணை நூற்பட்டியல்:

1. நற்றிணை ,நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
2. புறநானூறு , நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
3. குறுந்தொகை, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
4. அகநானூறு, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
5. ஐங்குறுநூறு. நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004

6. பரிபாடல், நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
7. பதிற்றுப்பத்து, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
8. பத்துப்பாட்டு தொகுதி - 1- நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
9. பத்துப்பாட்டு தொகுதி - 2- நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் ,முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004
10. பேராசிரியர் உரை தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், முதற்பதிப்பு -1985
11. உரை புலியூர்க் கேசிகன், அய்யனாரிதனார் அருளிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-600014,முதற்பதிப்பு ஆகஸ்டு 2009
12. சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ், திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு,1925
13. தண்டி, சைவ சித்தாந்தக் கழக வெளியீடு, அப்பர் அச்சகம், சென்னை ,1969

References;

1. *Natrinai*, New Century Book House (P) Lit, First Edition April 2004
2. *Puranamuru*, New Century Book House (P) Lit, First Edition April 2004
3. *Kurunthokai*, New Century Book House (P) Lit, First Edition April 2004
4. *Akanamuru*, New Century Book House (P) Lit, First Edition April 2004
5. *Ainkurunuru*. New Century Book House (P) Ltd, First Edition April 2004
6. *Paribadal*, New Century Book House (P) Ltd, First Edition April 2004
7. *Pathitruvalu*, New Century Book House (P) Ltd, First Edition April 2004
8. *Pathupattu Volume - 1-* New Century Book House (P) Ltd, First Edition April 2004
9. *Pathupattu Volume - 2-* New Century Book House (P) Ltd, First Edition April 2004
10. Text by Professor Tolkappiyam, Department of Economics, Annamalai University, Annamalai Nagar, First Edition -1985
11. Text by Puliyurg Keshikan, Ayyanarithanar's Aruliya Parapamaal Venpamalai Source and Text, Saradha Publishing House, Chennai-600014, First Edition August 2009
12. *Sekkizhar Pillai Tamil*, Trisirapuram Mahavidhuvan Meenakshi Sundaram Pillai, Saiva Siddhanta Book Publishing House Publication, 1925
13. *tandi*, Saiva Siddhanta Book Publishing House Veliyadu, Upper Press, Chennai, 1969

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜனவரி மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜனவரி 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com